

Rozvod představuje legitimní způsob ukončení manželství za života obou manželů. Které faktory se však podílejí na rozhodování o ukončení manželství? Odpověď na tuto otázku lze hledat v individuálních osobnostních vlastnostech manželů, jejich sociodemografických charakteristikách nebo ve společensko - strukturních faktorech. Tato práce se nezabývá prediktory rozvodu na celospolečenské úrovni ani individuálními charakteristikami rozvádějících se manželů. Zaměřuje se na zkoumání objektivně poznatelných a tedy měřitelných prediktorů rozvodu, které jsou spojeny s individuální životní dráhou jedince, se sociodemografickými charakteristikami a s postoji k rodině a rolím muže a ženy v ní. V této práci je nejprve pojednáno o teoretických i empirických výsledcích zahraničních studií provedených na téma prediktorů rozvodu. O čtyřech z prediktorů je pojednáno podrobně. Jsou jimi: věk při vstupu do manželství, předmanželské soužití, pracovní participace žen a ekonomické faktory. Platnost výsledků zahraničních studií je dále testována na datech pro Českou republiku. Kapitola 6 je originálním příspěvkem k tematice prediktorů rozvodu.